

Іринка-грайлинка та Макар-казкар запрошують у світ казок

**Фізкультурне свято
для дітей старшої групи**

Тетяна ГРИГОР'ЄВА,
інструктор з фізкультури, ЗДО № 5, м. Миколаїв

Свято на основі українських народних казок та ігор не вимагає ретельної підготовки і репетицій, тому неодмінно подарує малятам радісні емоції. Доцільно провести його з нагоди Зелених свят, Дня Незалежності України чи за будь-якої слушної нагоди.

Дійові особи: Іринка-грайлинка, Макар-казкар, Гриць (дорослі).

Атрибути: м'яч; 2 стрічки (мотузки); хустка; наголовники кози, вовка, ріпки; горнятко; дзвоник; збірка українських народних казок; ілюстрації до казок "Вовк і семеро козенят", "Ріпка", "Чарівне горнятко", "Солом'яний бичок".

Хід свята

Інструктор

Чи бачили ви кольорові сни?
Сьогодні здійсняться вони!
Із казки гості до нас йдуть,
Чарівний світ пригод несуть.

Чути сміх, заходять Макар-казкар та Іринка-грайлинка, зупиняються, радісно вітають дітей.

Іринка-грайлинка. Дивись, Макарчику, ми з тобою потрапили в дитячий садок. Усім добрий день!

Інструктор. Вітаємо вас. А хто ви такі, незвичайні веселі гості?

Іринка-грайлинка

Я — Іринка-грайлинка,
В ігри полюблюю грати,
Сміх і радість дарувати!
А це мій друг Макар-казкар.

Макар-казкар

Я полюблюю мандрувати,
А над усе — казки читати.

Іринка-грайлинка. Так, Макар перечитав геть усі казки.

Макар-казкар. Та найбільше мені подобається розповідати казки дітям.

Іринка-грайлинка. Ми знайомі 77 років і 7 місяців.

Макар-казкар. І ще 7 днів. Ми дуже звикли одне до одного, так, що й не розвикнешся!

Інструктор. Бачу, ви справжні друзі

Іринка-грайлинка. Так! Ми побачили дітей і дуже зраділи! Я придумала веселу гру. Хочу з вами, дітки, грати!

Макар-казкар. А я розповім вам, малята, найцікавішу казку у світі.

Іринка-грайлинка. Почекай, почекай, казка-рику, спочатку я пограю з малятами, а потім ти розкажеш казку.

Макар-казкар. Знову я другий! А мені так хотілося першим розповісти дітям казку. *(Ображається і йде).*

Іринка-грайлинка. Так от, любі дівчатка і хлопчики, будемо зараз із вами грати. Ось у мене є м'ячик, скакалка... А де мій друг? *(Озирається і не бачить Макара).* Куди він подівся? Може, він на мене образився? Як я зможу без нього веселитися й грати? Де ж його шукати?

Інструктор. Здається, я знаю: він сховався серед своїх улюблених українських казок.

Іринка-грайлинка. Як же я сама зможу його відшукати?

Інструктор. Діти, допоможемо Іринці-грайлинці знайти Макарика, помандруємо сторінками чарівних казок? *(Відповіді дітей).* Прийдуть тобі на допомогу діти двох гуртів.

1-й гурт "Мандрівники"

Ми дошкільнята бездоганні:
Розумні, чемні, та ще й гарні.
Ми вправні, сильні та прудкі,
А ще веселі й гомінкі.

Свята і розваги

2-й гурт “Казкарі”

Ми діти кмітливі, і дужі, й сміливі,
В змаганнях ми жваві, завзяті і браві!
Тож будемо труднощі разом долати,
У грі одне одному допомагати.

Інструктор

А зараз нумо всіх вітати —
“Гей-гей-гей!” разом промовляти!

Діти. Гей-гей-гей!**Інструктор.** До пригод усі готові?**Діти.** Так!**Інструктор.** Всі бадьорі та здорові?**Діти.** Так!**Інструктор.** Часу більш не гаємо, розминку починаємо!**Весела руханка**

Під супровід **“Пісні про дружбу”** (муз. О. Янушкевич, сл. М. Ясакової) діти виконують довільні рухи.

Інструктор

Щоб у казці опинитись
І ніде не загубитись,
Треба в дзвоник калатати
І такі слова казати:
Казко, казко, ти з’явся,
Гра цікава, розпочнися!

У КАЗЦІ**“ВОВК І СЕМЕРО КОЗЕНЯТ”**

Інструктор. Допомогти нам потрапити в першу казку я прошу гурт “Казкарі”.

(Дитина дзвонить у “чарівний” дзвоник, лунає казкова мелодія).

Діти (разом)

Казко, казко, ти з’явся,
Гра цікава, розпочнися!

Іринка-грайлинка показує ілюстрацію до казки “Вовк і семеро козенят”.

Інструктор. У якій казці ми опинилися? (Відповіді дітей).

Іринка-грайлинка. Тож пограймо в гру “Вовк і козенята” і Макарика-казкарика пошукаймо.

Гра “Вовк і козенята”

Діти стоять у колі, лічилкою обирають Вовка.

Тече річка невеличка,
Пливе човник по воді.
Один, два, три —
Сірим вовком будеш ти!

Вовк відходить убік. Лічилкою обирають Козу.

Ой у лузі, у лужку
Стоїть дід у кожушку.
Стоїть дід із бородою.
Зараз будеш ти Козою.

Інші діти — козенята.

Коза звертається до дітей:

Сидіть, діти, вдома,
Я піду по дрова,
Потім каші наварю,
Пиріжків напечу.

Козенята відповідають: “Добре”. Коза відходить убік, а козенята бігають, стрибають. Заходить Вовк, виє: “У-у-у!”. Козенята злякано притуляються одне до одного. Триває діалог:

— Козенята, що ви робите?

— Граємося.

— А де ваша мама?

— Пішла по дрова.

— От я вас з’їм!

Вовк кидається до козенят, ловить їх. Кого зуміє торкнутися, той стає Вовком. Решта тікають до Кози. Наступного разу Козу обирають так: підкидають угору м’яч, хто вхопить його — той стає Козою.

Інструктор. Яка смілива Коза, Вовка прогнала, козенят урятувала!

Іринка-грайлинка. Може, ви зустрічали мого друга казкарика?

Коза і козенята. Ні!

Іринка-грайлинка. Куди ж нам далі йти, що робити?

Інструктор. У дзвоник гучно заграйте, далі казками рушайте!

**У КАЗЦІ
“ЧАРІВНЕ
ГОРНЯТКО”**

Іринка-грайлинка. Далі йти допоможіть мені, “Мандрівники”!

Діти (разом)

Казко, казко, ти з’явся,
Гра цікава, розпочнися!

Звучить казкова музика, Іринка-грайлинка показує ілюстрацію до казки “Чарівне горнятко” і знімає хустину з горнятка на столі.

Іринка-грайлинка. Та це ж горнятко із казки “Чарівне горнятко”!

До кого воно потрапляє,
Той здоров’я й сили набуває.
Це горнятко не просте,
Це горнятко чарівне:
Може враз перетворитись,
До нас м’ячиком котитись.

Гра “Горнятко”

Діти стоять колом. Один із гравців — ведучий, він стоїть посеред кола, тримаючи в руках м’яч — “горнятко” — і, ударяючи ним об землю, каже:

